

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

B 66 f 1/02

Nr 43540

Kl. 81 e, 108

Alfred Jasiński

Warszawa, Polska

Stojak przeładunkowy

Patent trwa od dnia 26 lutego 1960 r.

Przedmiotem wynalazku jest stojak przeładunkowy zaopatrzone w wygięte płozy, do których z jednej strony przymocowana jest obrotowa podpórka, a z drugiej — hak zaczepowy. Zakrzywienie płóz umożliwia stopniowe nasadzenie stojaka z ładunkiem na platformę nadjeżdżającego pojazdu. Wspomniane haki służą do połączenia płóz ze stałymi zaczepami w miejscu przeładowania, przy czym samo wyładowanie dokonywane jest przez wysuwanie się pojazdu spod ładunku, w czasie którego opadają obrotowe podpórki i podtrzymują ładunek na określonej wysokości.

Znane urządzenia tego rodzaju posiadają cztery podpórki, przy czym każda z nich stanowi podnośnik mechaniczny, który na postoju podnosi ładunek przy użyciu siły fizycznej człowieka.

Do wykonania czynności przeładunkowych przy użyciu tego znanego urządzenia zużywa się więcej czasu, jego konstrukcja jest bardziej skomplikowana, a tym samym bardziej kosztowna w produkcji i eksploatacji.

Stojak przeładunkowy według wynalazku,

w porównaniu do znanych dotychczas urządzeń przeładunkowych, wyróżnia się nową i prostą konstrukcją oraz znacznie przyspiesza czas załadunku, bez użycia siły fizycznej człowieka.

Przedmiot wynalazku jest bliżej wyjaśniony w przykładowym wykonaniu przedstawionym na rysunku.

Stojak przeładunkowy według wynalazku składa się z płóz 1, 1' połączonych sztywno ze sobą za pomocą poprzeczek 5, 15, 7, 7'. Do płóz 1, 1' jest zamocowana obrotowo na czopach 4 podpórka 3, zaopatrzona u dołu w poprzeczkę oporową 6. Poprzeczka 7 stanowi równocześnie zderzak ograniczający ruch obrotowy podpórki 3. Na jednym końcu płóz 1, 1' są zamocowane obrotowo na sworzniach 11 i 14 haki 2, 2', służące do łączenia stojaka ze stałym zaczepem 8 w miejscu przeładunku. Te obrotowe haki 2, 2' są ryglowane w czasie przeładunku za pomocą sworzni przetyczkowego 12, wkładanego do odpowiednich otworów 9, wykonanych na różnej wysokości w odgiętych końcach 10 płóz 1, 1'. Usztywnione w ten sposób haki 2, 2' spełniają w czasie

przeładunku rolę podpórek o regulowanej wysokości. Sworzeń przetyczkowy 12 służy również do ustalenia płóz 1, 1' na platformie pojazdu, przez wsunięcie go do otworu 13 i zakleszczenie w osadzie przymocowanej na stałe do platformy. Płozy 1, 1' są zakrzywione łukowo na końcach, w celu umożliwienia przy załadunku stopniowego podnoszenia stojaka, a tym samym zwolnienia podpórki obrotowej 3, która przy dalszym wsuwaniu się platformy, chowa się między płozami. Przy wyładunku, podczas wysuwania się platformy pojazdu z pod stojaka, podpórki obrotowe 3 opadają pod własnym ciężarem i zatrzymują się przy zderzaku 7. Poprzeczka 5 stanowi równocześnie zderzak ochronny, a poprzeczka 15 może być użyta jako zaczep do haków 2, 2', w przypadku łączenia szeregowego kilku stojaków.

Przy zastosowaniu stojaka do przeładunku cystern, zbiorników, basenów i pojemników, wskazane jest łączenie ich ze stojakiem na stałe.

Przeładowywanie stojakiem drobnych przedmiotów jest możliwe przy zastosowaniu odpowiedniej kraty na stojaku przeładunkowym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Stojak przeładunkowy, znamienny tym, że posiada zakrzywione na końcach płozy (1,1'), do których jest zamocowana obrotowa podpórka (3) oraz zaczep hakowy (2) ustalany na regulowanej wysokości, za pomocą sworznia przetyczkowego (12).
2. Stojak przeładunkowy według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada zderzak (7) ograniczający ruch obrotowy podpórki (3).
3. Stojak przeładunkowy według zastrz. 1, 2, znamienny tym, że posiada zaczep (15) do łańcuchowego łączenia szeregu stojaków.

Alfred Jasiński

